

Roos 12 jaar

Opgetekend door Vicky Dellas
& Mirjam Stuij, onderzoekers bij
het Mulier Instituut

“Ik ging laatst ook naar een proefles turnen. Toen ik viel, lachte niemand mij uit.”

Mijn mama en ik wonen met z'n tweetjes, samen met onze hond en twee vogels. Ik heb ook nog een broer, maar hij woont niet bij ons. Mijn mama is leuk, lief, aardig en soms ... niet. Dan is ze een beetje streng. Ze vindt mij lief, behulpzaam en een beetje verwend. Dat is wel waar. En soms vindt ze het lastig dat ik puber ben. Maar ik ben trots dat zij mijn moeder is. En ik ben trots op mijn familie, omdat ze er altijd zijn. Mijn opa helpt altijd als er wat met mij of mijn moeder is. Als het heel hard regent, brengt hij mijn moeder bijvoorbeeld naar haar werk en mij naar school.

Ik ga graag naar mijn vader, maar ook weer niet. Hij woont met zijn gezin om de hoek. Hij moet werken in het weekend, dus dan heeft hij geen tijd voor mij. Daar wonen ook mijn broertje en twee stiefbroers. Ik ben lekker met ze naar Spanje geweest. En ik mag twee keer mijn verjaardag en Kerst vieren.

“En ik ben trots op mijn familie, omdat ze er altijd zijn. Mijn opa helpt altijd als er wat met mij of mijn moeder is.”

Met sport heb ik niet zo veel ervaring, behalve de gymles op school en zwemles vroeger. Ik vind gymles leuk, omdat je daar verschillende spellen doet. Basketbal, voetbal. En het is leuk, omdat je beweegt. Ik voel me iets beter als ik sport, want dan voel ik me weer helemaal fris. Nu zit ik niet op een sport. Ik weet ook niet wat ik wil doen.

De ene week wil ik bijvoorbeeld op voetbal, dan weer op basketbal, dan op turnen... Het liefst wil ik iets doen wat mijn vriendinnen ook doen. Ik wil bijvoorbeeld op voetbal omdat mijn vriendin er ook op zit. Maar dat mag niet van mama, want zij wil niet ieder weekend mee. Papa moet op zaterdag werken, dus dat gaat ook niet. Dan moet mijn stiefmoeder mee en dat zie ik niet zitten. En ik heb niet zo'n zin om vroeg op te staan in het weekend. Dus ik denk dat het sowieso niet voetbal wordt. Niet leuk, dan wil ik op een leuke sport en dan kan het niet! Dat vind ik stom. Maar ook weer niet, want dan raak ik niet uitgeput. Ik wilde trouwens ook op basketbal, maar ik ben te klein. En mama zei dat ik moet bootcampen, maar dat vind ik niet leuk.

Ik ging laatst ook naar een proefles turnen. Toen ik viel, lachte niemand mij uit. Daardoor voelde ik mij welkom. De tweede proefles was ik bij mijn vader en ben ik niet gegaan. Toen zei mijn moeder: “Dan doe ik het niet.” Alleen gaan kan ook niet, want mijn moeder is erg beschermend. Ik heb ook weleens rollerskaten gedaan. Toen viel ik een paar keer, maar toch wilde ik op les. Daar was elke maand een rollerdisco. Maar het rollerskaten is ver van huis. Hadden we maar een auto. Wat mij zou helpen een sport te kiezen? Misschien gewoon iets uitproberen, als het hier in de buurt is en gratis. Dan kan ik het gewoon een keer proberen.

“Niet leuk, dan wil ik op een leuke sport en dan kan het niet! Dat vind ik stom. Maar ook weer niet, want dan raak ik niet uitgeput.”

Bianca Moeder van Roos

Opgetekend door Vicky Dellas & Mirjam Stuij, onderzoekers bij het Mulier Instituut

“Ik ben zo bang dat er wat met haar gebeurt. Dan heb ik niks meer.”

Waar ik trots op ben? Dat ik zo ver gekomen ben. Ik heb heel wat ellende meegemaakt sinds mijn scheiding zeven jaar geleden. Hij ging ervandoor met mijn beste vriendin. Na de scheiding ben ik erg ziek geworden; ze dachten dat ik het niet zou overleven. Dat heeft een half jaar geduurd, met zes operaties. Ik moest voor mijn dochter zorgen, want vader was er toen niet voor haar. Toen kreeg ik ook nog een ongeluk waarbij ik van één kant van het lichaam

de knie en schouder brak. Dan is je dochter je verpleegster... Ik heb ook een zoon van twintig; hij woont nu bij het Leger des Heils. Het contact tussen ons is gelukkig weer goed. We zijn met een rechtszaak bezig, want alles lijkt zich wel tegen hem te keren. Hij krijgt geen uitkering en wil daar weg. Maar hier kan ik hem niet hebben en zijn vader ziet hij niet meer.

Die geldzorgen, dat is voor mij best wel vechten. Ik betaal alles, want haar vader betaalt geen alimentatie. Met 50 euro per week red ik het niet, dus ik maak schoon bij mensen thuis. Toen mijn ex-man wegging, zat ik met een schuld. En ik ben opgelicht door een bewindvoerder; de helft van het geld was verdwenen. Maar binnen twee jaar heb ik me eruit gevochten. Nu ben ik schuldenvrij en wil ik mijn nieuwe bewindvoester niet meer kwijt. Als ik alles terug krijg, ben ik bang dat ik weer fouten maak. Nu hoef ik maar te bellen en ik krijg het, want ik heb veel gespaard. Mijn dochter en ik zijn drie jaar geleden naar Turkije geweest. Voor het eerst naar het buitenland, daar droomde ik van. Met mijn zoon ben ik deze zomer voor het eerst een weekend naar Amsterdam geweest.

Ik heb als kind op turnen en handbal gezeten. Vier jaar geleden heb ik me ingeschreven bij een sportschool, met nog twee meiden. Maar de ene keer kon die niet, dan de ander. En ik zie mijzelf niet alleen in een sportschool. Dan voel ik me het dikker-tje en de kleinste. Ik voel schaamte. Ik sportte verleden jaar bij de fysiotherapie om af te vallen. Toen bleek dat ik waarschijnlijk longcovid heb. Ik kan helemaal niks meer, ook niet sporten bij de fysiotherapie. Ik heb me wel voorgenomen om samen met mijn vriendin elke week te gaan zwemmen als zij terugkomt uit Turkije. Wat sporten voor mij betekent? Het voelt gewoon lekker. Zo van: dat heb ik toch weer geflikt! Ik ging met een lach naar buiten, ook al had ik pijn. En ik viel af, dat werkte nog meer. Maar ja, dan kom je weer in zo'n dip...

Mijn dochter is laatst naar turnen geweest met de U-pas. Als ik haar op een sport doe, is dat 200 euro en dan is haar hele tegoed weg. Dan kunnen we niet meer zo vaak naar de bioscoop als we willen, want dat doe ik ook van de U-pas. En we gaan de

18e naar Walibi voor 19 euro en ik betaal het schoolgeld ervan. Bovendien: voor een turnpakje betaal je zo 70 of 80 euro. En speciale schoentjes... Als ze maar eens per twee weken gaat, vind ik dat zonde van het geld. Turnen zit aan de overkant, maar ik wil niet dat ze alleen gaat. Ik ben zo bang dat er wat met haar gebeurt. Dan heb ik niks meer.

Ze wil nu op voetbal, maar ik haat voetbal. En ik ga echt niet elke zondag langs dat veld staan. Dat zie ik haar vader ook niet doen. Toen is ze gaan rolschaatsen. Dat was op maandag, dus dat kon wel. Het was 20 euro per maand, wat ik met de U-pas kon betalen. Maar het zit in een andere gemeente. In de zomer vind ik het helemaal niet erg om daarheen te gaan, maar in de winter is het echt niet grappig op een scootertje. Ze mag het proberen van mij. Het is goedkoop en ik kan altijd mijn vader bellen of we de auto mogen lenen. Maar stel dat hij wegvalt ofzo. Ik moet er niet aan denken.

Ik wil haar graag op boksen ofzo hebben. Dan zegt ze: “Oh ja, dan kan ik de jongens...” Laat maar, denk ik dan. Daar is het niet voor bedoeld. En ik vind het gewoon allemaal belachelijk duur. Bootcampen is gratis, maar dat vindt ze weer niet leuk. Bij school zijn naschoolse activiteiten, maar dat wil ze niet.

Wat zou helpen om iets te kiezen waar we ons beiden goed bij voelen? Ik denk dat we eens een lijstje moeten afwerken. Naar zo'n markt gaan ofzo. Je hebt wel open dagen, maar ik heb hier in de wijk veel vijanden... door de scheiding. Ik breng haar daar dus liever niet heen. Voor nu moet ik misschien de laptop pakken en kijken wat er allemaal te doen valt met de U-pas. Want ze heeft het wel echt nodig denk ik.

“Als ik haar op een sport doe, is dat 200 euro en dan is haar hele tegoed weg. Dan kunnen we niet meer zo vaak naar de bioscoop als we willen, want dat doen we ook van de U-pas.”